

čež vyhověno bylo odvolání obžalovaného do výroku, že ztrácí živnostenské oprávnění.

Čís. 539.

Zastavení porot (zákon ze dne 15. dubna 1920, čís. 268 sb. z. a n.).

Doba, po kterou má býti činnost porot zastavena, nemusí býti určena ve vládním nařízení, vyslovujícím zastavení. Účinnost nařízení takového není podmíněna tím, by je vláda neprodleně předložila Národnímu shromáždění.

(Rozh. ze dne 23. září 1921, Kr II 406/21.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmatečnou stížnost obžalovaných do rozsudku zemského trestního soudu v Brně ze dne 9. března 1921, jímž byli stěžovatelé uznáni vinnými zločinem pozdvižení dle § 68 tr. zák. atd. — mimo jiné z těchto

důvodů:

Zmatečná stížnost obrací se proti příslušnosti výjimečného soudu, před nímž trestní věc byla projednána, domáhajíc se rozhodnutí soudem porotním jako soudem dle čl. VI. b) čís. 3 uvozovacího zákona k trestnímu řádu příslušným, ježto nařízení vlády ze dne 30. prosince 1920 čís. 697 sb. z. a n. o zastavení působnosti porot, nevyslovujíc, že by působnost porot zastavena byla na určitou dobu, nevyhovuje zákonu ze dne 15. dubna 1920, čís. 268 sb. z. a n. a ježto nebylo též, o čemž nabízen důkaz dotazem u předsednictva Národního shromáždění, nařízení o zastavení porot předloženo neprodleně Národnímu shromáždění ku schválení a v předepsané lhůtě tímto schváleno. Avšak nepřislušnost výjimečného soudu uplatňovati bylo obžalovaným, ježto provedení přelíčení před tímto soudem navrženo bylo již ve spisu obžalovacím, ve stadiu dání v obžalovanost. Uplatňování nepřislušnosti zmatečné stížností brání předpis § 219 tr. ř. a okolnost, že výtka ta nespadá pod žádný z taxativně v § 281 tr. ř. vypočtených důvodů zmatečnosti. Budiž proto jen mimochodem podotčeno, že zákon ze dne 15. dubna 1920, čís. 268 sb. z. a n. naprosto nepředepisuje, že by doba trvání zastavení porot musila býti předem určena již v dotyčném vládním nařízení (§ 3 a contrario), že dále neprodleně předložení Národnímu shromáždění nebo výboru dle § 54 ústavní listiny jest sice dle § 2 zákona povinností vlády, jejíž porušení činilo by ji ústavně zodpovědnou, nikoliv však podmínkou účinnosti nařízení o zastavení působnosti porot, jež podmíněna jest jen usnesením podle § 2 a vyhlášením podle §§ 4 a 5 zákona. Proto také nebylo třeba konati šetření, zda povinnosti shora uvedené bylo přesně vyhověno.

Čís. 540.

Podloudný vývoz předmětů potřeby do ciziny (zákon ze dne 18. března 1920, čís. 188 sb. z. a n.).